
NEDERLANDSTALIGE RECHTBANK VAN KOOPHANDEL BRUSSEL

Vordering tot staken - zaal E

A.R. 2013/7791

In de zaak van:

[redacted], zonder gekend beroep, wonende te
[redacted]

Eisende partij

Die wordt vertegenwoordigd door meester B. Van den Brande

Advocaat te 1930 Zaventem, Excelsiorlaan 13

En:

De vennootschap naar Nederlands recht **HAPPY BEHEER BV**, met maatschappelijke zetel te 4844 CN Terheijden (Nederland), Marktstraat 29, ingeschreven in de Kamer van Koophandel Zuidwest Nederland onder het nummer 2072274

GABSCORPORATE V.O.F., met maatschappelijke zetel te 1170 Brussel, Heiligenborre 21, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0462.173.524

Verwerende partijen

Die worden vertegenwoordigd door meester L. Arnauts

Advocaat te 1050 Brussel, Louizalaan 64

Spreekt de stakingsrechter het navolgend vonnis uit:

1 DE PROCEDURE

1. De vordering werd ingeleid bij dagvaarding die op 10 oktober 2013 werd betekend.
2. De partijen hebben hun middelen en conclusies voorgedragen in de openbare terechtzitting van 26 maart 2014. De rechtbank nam vervolgens de zaak in beraad op 2 april 2014 waarna de debatten werden gesloten.
3. De bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken zijn nageleefd.
4. Het vonnis wordt gewezen na tegenspraak.

2 DE FEITEN

5. De feiten, relevant voor de beoordeling van dit dossier kunnen als volgt worden samengevat.
6. Eisende partij stelt zich voor als professionele trainer en coach voor zowel bedrijven als particulieren die hij begeleidt bij het bereiken van professionele of persoonlijke doeleinden.
7. Happy Beheer B.V. stelt zich voor als een onderneming die coaching- en trainingsactiviteiten in Nederland uitoefent.
8. De V.O.F. Gabscorporeate stelt zich voor al een vennootschap die eveneens coaching- en trainingsactiviteiten uitoefent. Tweede verweerster baat tevens een coworking space uit.
9. De discussie tussen partijen gaat in essentie over de eigendom van de zogenaamde 'Gemmeon'-methode. Volgens eisende partij is de de bedenker van deze methode. Verwerende partijen betwisten dit.

3 DE VORDERINGEN VAN PARTIJEN

3.1 Eisende partij verzoekt de stakingsrechter:

"De vordering van (eisende partij) ontvankelijk en gegrond te verklaren,

Dienvolgens:

- Voor recht te zeggen dat VOF GABSCORPORATE en HAPPY BEHEER B.V. een inbreuk plegen op artikelen 88, 96, 1° en 3° en 95 WMPC;*
- Dienvolgens VOF GABSCORPORATE en HAPPY BEHEER B.V. verbod op te leggen om de benaming "Gemmeon" nog te gebruiken als domeinnaam, en de benaming "Gemmeon" te gebruiken als handelsnaam en merknaam, of in reclame, dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per dag dat gezegde benamingen nog zouden worden gebruikt vanaf de betekening van het tussen te komen vonnis;*
- Voor recht te zeggen dat GABSCORPORATE VOF en HAPPY BEHEER een inbreuk plegen op artikel 4 van de wet van 26 juni 2003 betreffende het wederrechtelijk registreren van domeinnamen;*
- Dienvolgens GABSCORPORATE VOF te bevelen de domeinnaam "gemmeon.com" over te dragen aan de [] binnen de 14 dagen te rekenen vanaf de betekening van het tussen te komen vonnis, zulks onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per dag vertraging;*
- Dienvolgens HAPPY BEHEER B.V. te bevelen de domeinnaam "gemmeon.be" over te dragen aan [] binnen de 14 dagen te rekenen vanaf de betekening van het tussen te komen vonnis, zulks onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per dag vertraging;*
- De publicatie van het tussen te komen vonnis op eenvoudig en eerste verzoek van (eisende partij) te bevelen in twee gespecialiseerde tijdschriften naar keuze van (eisende partij), op kosten van Verweerders, verhaalbaar op eenvoudig vertoon van facturen;*

- *VOF GABSCORPORATE en HAPPY BEHEER B.V., solidair en in solidum, de ene bij gebreke van de andere, te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de verhoogde rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 5.000 euro, minstens ondergeschikt ten bedrage van het basisbedrag van 1.320 euro, en dagvaardingskosten ten bedrage van 485,02 euro."*

3.2 Verwerende partijen verzoeken de stakingsrechter:

"De eisen onontvankelijk en zo nodig ongegrond te verklaren.

Eiser te veroordelen tot de kosten van het geding, inclusief de rechtsplegingvergoeding."

4 DE ONTVANKELIJKHEID

10. Verwerende partijen voeren de onbevoegdheid aan van de rechtbank doch deden dit niet in limine litis.

11. Verder vorderen verwerende partijen de nietigverklaring van de dagvaarding wegens gebrek aan samenhang. Verwerende partij bewijzen evenwel geen belangenschade.

12. Verwerende partijen voeren tenslotte aan dat eisende partij geen belang heeft. In de zin van artikel 18 van het Gerechtelijk Wetboek bestaat het belang in ieder stoffelijk of zedelijk voordeel dat de eiser kan trekken uit de vordering die hij instelt op het ogenblik dat hij ze aanhangig maakt, zelfs zo de erkenning van het recht of de ernst van de schade slechts komt vast te staan op het ogenblik van de uitspraak van het vonnis¹.

Belang en hoedanigheid, in de zin van artikel 17 en 18 van het Gerechtelijk Wetboek, hebben te maken met procesbelang en -hoedanigheid, met de

¹ VAN REEPINGHEN Ch., *Verslag van de Gerechtelijke Hervorming*, Belgisch Staatsblad, 1964, p. 41

mogelijkheid om een rechtsvordering in te stellen, met de toegang tot de rechter, en niet met de al dan niet gegrondheid van de vordering².

De ontvankelijkheidsvereiste van hoedanigheid heeft betrekking op de band tussen de eiser en het subjectieve recht waarop hij zich beroept. Bijgevolg heeft de persoon die een vordering instelt ter handhaving van een recht waarvan hij beweert de titularis te zijn, per definitie de nodige hoedanigheid. De loutere bewering dat men een subjectief recht heeft, verschaft ipso facto de hoedanigheid om deze bewering voor te leggen aan een rechter die uitspraak doet over de draagwijdte of het bestaan van dat recht³.

13. Partijen werpen verder geen specifieke gronden van niet-ontvankelijkheid van de vordering op. De stakingsrechter ziet evenmin redenen om ambtshalve te besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van de vordering. Deze is ontvankelijk.

5 DE GRONDEN VAN DE BESLISSING

14. Eisende partij voert terecht aan dat een handelsnaam de naam is waaronder een handelsonderneming gekend is of geëxploiteerd wordt. De handelsnaam moet dus vooral de handelsactiviteit van een onderneming onderscheiden met die van een andere onderneming. Het is de naam die de handelaar gebruikt om deel te nemen in het handelsverkeer.

Eisende partij laat evenwel na te bewijzen dat hij een onderneming heeft opgestart. De inleidende dagvaarding vermeldt: "*zonder gekend beroep*" en in de conclusies wordt evenmin een beroep vermeld. Ook bezit eisende partij geen BTW- en ondernemingsnummer.

15. Tenslotte valt het op dat eisende partij (behalve het registreren van zijn boek) geen enkele daad heeft gesteld strekkende tot het beschermen van "zijn" beweerd "handelsmerk".

² BEERNAERT S., Het belang als ontvankelijkheidsvereiste bij de gewone rechter, de Raad van State en het Arbitragehof, P&B 2000, 155 e.v.

³ BEERNAERT S., Het belang als ontvankelijkheidsvereiste bij de gewone rechter, de Raad van State en het Arbitragehof, P&B 2000, 156

16. Verweerster Happy Beheer NV heeft het beeldmerk "Gemmeon" op 24 juni 2013 echter wel gedeponereerd bij het Benelux-merkenbureau.
17. Dit wordt door eisende partij niet betwist.
18. Eiser heeft dit depot ook niet wettelijk aangevochten (oppositie).
19. Rechtsleer en rechtspraak zijn unaniem van oordeel dat de WMPC niet kan dienen om een lacune in de bescherming van een intellectueel eigendom goed te maken, lacune wegens niet-bestaan van de beoogde bescherming, wegens afwezigheid van de wettelijke voorwaarden van die bescherming, of wegens nalatigheid de wettelijke verrichtingen te doen die noodzakelijk zijn om bescherming te genieten.
20. Bijgevolg kan eisende partij zich onmogelijk beroepen op een bescherming die nu vaststaat ten voordele van de wettige houder van de naam, eerste verweerster.
21. Aangezien eisende partij niet de eigenaar is van de methode en/of de handelsnaam "Gemmeon" en geen handel drijft onder het merk "Gemmeon", bestaat er ook op grond van art. 95 WMPC (i) geen conflict tussen een oudere handelsnaam en jongere domeinnaam, of (ii) tussen een oudere handelsnaam en een jonger merk, (iii) kan er ook geen parasitaire mededinging door aanhaking bestaan, of enige andere inbreuk op de WMPC, zoals eisende partij ten onrechte beweert.
22. De vordering is derhalve ongegrond.
23. Gelet op het bovenstaande zijn de overige middelen zonder belang voor de beoordeling van de zaak.

6 DE KOSTEN

24. Met toepassing van het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat bedraagt het basisbedrag (niet in geld waardeerbare vordering) 1.320 euro.

7 HET BESCHIKKEND GEDEELTE

Op grond van de bovenstaande overwegingen neemt de stakingsrechter volgende beslissing.

De stakingsrechter verklaart de vordering van eisende partij ontvankelijk doch niet gegrond.

De stakingsrechter veroordeelt eisende partij tot vergoeding van de kosten van het geding in hoofde van verwerende partijen samen begroot op 1.320 euro.

Aldus gevonnist en uitgesproken door mevrouw Natalie Swalens, ondervoorzitter in de Nederlandstalige rechtbank van koophandel te Brussel, in vervanging van de Voorzitter, wettelijk belet, bijgestaan door mevrouw Martine Vanden Eycken, griffier, op de openbare en buitengewone terechtzitting van de kamer van de vorderingen tot staking, zaal E van de Nederlandstalige rechtbank van koophandel te Brussel, op

30 MEI 2014

Mevr. Martine Vanden Eycken

Mevr. Natalie Swalens